

Dret a l'autodeterminació

written by Xavier Martínez Gil | 9 de febrer de 2018

Davant l'ofensiva de les institucions de l'Estat espanyol contra l'independentisme, molt sovint perdem la perspectiva de tot plegat. Detencions, amenaces, declaracions, menyspreu quan no odi, ens distreuen de quin és el conflicte de fons. L'assumpte és molt senzill: Catalunya vol exercir el dret a l'autodeterminació i l'Estat espanyol li nega aquest dret.

No parlem d'independència ni de República ni de cap altra cosa (que en tot cas són posteriors a exercir aquest dret). El que persegueix l'Estat espanyol és negar l'exercici democràtic del dret a l'autodeterminació. I ho fa contravenint els seus compromisos amb la comunitat internacional. Recordem novament que Espanya té subscrit el Pacte de Drets Civils i Polítics de les Nacions Unides que reconeix en l'article primer el dret a l'autodeterminació dels pobles. Se'l passen pel folre. I ho fan amb la complicitat de la comunitat internacional (dels estats, no de l'opinió pública) que no es vol violentar cridant a l'ordre democràtic a un dels seus. I ho fan esmicolant la separació de poders i els principis bàsics de qualsevol estat de dret amb el silenci còmplice de l'esquerra, fins i tot rupturista, espanyola. I ho fan amb la complicitat de tots els poders de l'Estat. I és que hem constatat que a l'Estat espanyol hi ha un principi que està per sobre dels drets fonamentals dels ciutadans, de la separació de poders, de les garanties democràtiques: la unitat d'Espanya. És l'"atado y bien atado" que Franco va encomanar al rei, que aquest ha transmès al seu fill i que ara descobrim que està escrit a l'article 2 de la Constitució espanyola segons la interpretació dels hereus del franquisme. Els catalans, ja ho sabem, hem de romandre espanyols a la força. No podem triar. No compta la nostra voluntat ni la nostra opinió. "Españoles por cojones".

Arribats a aquest punt, crec que el fet que l'estratègia dels

polítics sobiranistes estigui condicionada per no violentar els poders de l'Estat espanyol és un error. Qualsevol moviment d'aquests polítics serà aixafat igualment per l'aparell de l'estat. De fet, ja hem vist com la justícia "tolera" la ideologia independentista permetent que aquests partits es presentin a les eleccions (de moment) però condemna a la presó si sospita que poden dur a terme el seu programa electoral. Sé que ha de ser dur per als partits prendre decisions mentre tenen els seus líders empresonats, a l'exili o amenaçats judicialment. Però han d'entendre que són únicament uns mandatariis. Ho han d'entendre ells, ho haurien d'entendre a Espanya (que no ho entendran mai) i ho han d'entendre al món. I la millor manera que ho entengui tothom és deixant clar constantment que ells, els polítics, només estan complint amb el legítim dret a l'autodeterminació que el poble els ha encomanat portar a terme. Aquest és un missatge clar i potent que poden entendre a l'exterior. De manera que totes les decisions que es prenguin han de ser conseqüents amb l'exercici d'aquest dret fonamental. I la primera decisió és invertir el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, al Parlament de Catalunya. No cal inventar res més. Qualsevol altra fórmula que es busqui per no violentar els poders de l'Estat espanyol està condemnada al fracàs. Fem el que fem, ells ho atacaran. Per tant, fem allò que sigui més democràtic, més coherent amb el dret a l'autodeterminació i, per tant, més comprensible per la comunitat internacional. I cal fer-ho així, primer, perquè ells tenen la força. Segon, perquè si no actuem amb fermesa democràtica i coherència demostrarem que som dèbils. I tercer perquè ha de quedar clar que estem exercint el legítim dret a l'autodeterminació. No hem de renunciar-hi mai.